

Protagonistes **Maria Mercè Roca** Escriptora. Amb 'Al final t'agradaré' torna a la novel·la NACIONAL. Pàgines 18 i 19

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIMARTS • 8 de setembre del 2020. Any XLV. Núm. 15476 - AVUI / Any XLII. Núm. 14346 - EL PUNT

NACIONAL

P4-7

Repte col·lectiu

El govern troba “un repte col·lectiu” la **tornada a l'escola** dilluns vinent Bargalló insisteix en els **grups estables** però proposa **ràtios impossibles** Xifren en 1.700 el personal vulnerable, i **800 docents ja tenen la baixa**

Preparant les aules per a la tornada

L'ESPORTIU

Messi es torna a entrenar de blaugrana

El jugador es reincorpora a la pretemporada del Barça, però ho ha de fer, de moment, en solitari per les normes arran de la pandèmia

Messi, durant l'entrenament d'ahir ■ EFE

Junqueras i Rovira exposen el full de ruta a 'Tornarem a vèncer'

En el llibre, els dos líders d'ERC descarten reeditar un tripartit amb el PSC

NACIONAL. Pàgines 12 i 13

Sánchez truca a Torra per desencallar la taula de diàleg

Plana 10

Es reprèn a Londres el judici per l'extradició de Julian Assange

Planes 20 i 21

Discrepàncies en el govern espanyol per la fusió bancària

Mentre Montero critica la unió de CaixaBank i Bankia, Sánchez l'aplaudeix

NACIONAL. Plana 14

Busques el millor per a la teva llar?

MacMobles Cañellas

Sant Josep, 8 - Mataró - T. 93 790 20 72

www.macmobles.cat

8168041157303

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Conselldelectors:

Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Jordi Cuminal

Plega el millor

Fer una crisi de govern "per enfortir" l'executiu però no atrevir-se a tocar les conselleries clau perquè són d'ERC deu respondre al mateix estil de lideratge que fa cessar el responsable polític de la institució que els ciutadans valoren millor en la gestió de la Covid segons el CEO. El factor humà és decisiu a l'hora de configurar la grandesa o la misèria de la política. Els motius que semblen haver provocat aquesta crisi de govern no formaran part de l'inventari d'accions que han fet més noble la política catalana. En canvi, l'acció del conseller Buch, sí. Veníem del 155, el conseller Forn era a la presó i el major i la cúpula del Cos dels Mossos d'Esquadra eren investigats pel referèndum del primer d'octubre.

En dos anys de mandat, el conseller Buch ha participat en la gestió de la Covid, l'accident d'Iqoxe a la petroquímica de Tarragona, la postsentència, el temporal *Glòria*, el DANA, l'incendi de la Torre de l'Espanyol, les riudes del Ripollès o les inundacions a les Terres de l'Ebre. I en aquests vint-i-quatre mesos ha posat el departament al dia: acords laborals amb Mossos i Bombers, 1.500 noves places de Mossos, 500 de Bombers, 270 nous vehicles de bombers, incorporació dels Mossos al Citco, desplegament de la policia marítima, etc.

El conseller Buch està investigat pel TSJC per, segons la fiscalia, haver proporcionat presumptament protecció al president Puigdemont en el seu exili a Bèlgica. En un estat normal aquest bagatge polític i aquest compromís són un actiu. A casa nostra la crítica espanya. Plega el millor.

EDITORIAL

Un Parlament collat per la repressió

■ El Parlament de Catalunya celebra aquests dies que fa quaranta anys va poder tornar a reprendre, després del parèntesi de la Guerra Civil i la dictadura, la seva activitat legislativa, de debat i, sobretot, de representació de la voluntat del poble català. Malgrat que el balanç de la tasca realitzada durant tot aquest període no pot ser qualificada de cap més manera que de molt positiu –el Parlament ha aprovat un munt de lleis, de proposicions i resolucions i ha estat la seu de nombrosos debats amb tota llibertat des del 1980, tot plegat en benefici de la societat catalana–, les limitacions imposades per l'Estat els últims anys, la persistent judicialització de les decisions de la

cambrà i, sobretot, l'empresonament de la presidenta Carme Forcadell i de diferents diputats fan, ara mateix, que el balanç sigui del tot negatiu.

Efectivament, no pot ser d'altra manera, quan el Parlament de Catalunya té limitades les qüestions que hi pot debatre pel Tribunal Constitucional, en una clara lectura restrictiva" de l'Estatut i de la carta magna espanyola. La situació és més greu encara quan es comprova que, anys enrere, molts dels temes ara restringits –amb les conseqüents amenaces penals a la presidència de la cambra, a la mesa i als diputats– havien estat tractats sense problemes. També perquè les resolucions preses te-

nen caràcter polític i no efectiu. Tot plegat només s'entén, evidentment, en el marc repressiu iniciat per les diferents institucions de l'Estat arran del procés d'independència a Catalunya

El Parlament de Catalunya, com a màxima representació del poble català, hauria de ser un lloc on la llibertat d'expressió, si fos possible, hi fos més viva que en cap altre. Una voluntat de llibertat i de debat d'idees que hauria de ser defensada també pels diputats unionistes de la cambra, collats ara mateix pels seus interessos polítics, que estan enfocats a fer de corretja de transmissió de la repressió de l'Estat.

La vinyeta. Fer

La frase del dia

Josep Bargalló

CONSELLER D'EDUCACIÓ DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

“L'escola serà per als infants i adolescents el lloc més segur després de casa seva”

De set en set

Som a tocar d'un altre Onze de Setembre i clarament en un nou escenari, políticament marcat pel bloqueig de les institucions catalanes, amb les lluites partidistes dins l'espai sobiranista i la repressió de l'Estat. Tot plegat mena cap a la desorientació de les bases de l'independentistes, que, malgrat no defallir, fa temps que es pregunten legítimament quin és el pla. En una dècada de procés i a punt de complir tres anys de 1-O, l'independentisme ha viscut molt. Ara té més capacitat d'aprendre i virar tàctica i estratègia quan sigui necessari. I haurà de fer-ho sense complexos, si vol seguir caminant i sent conscient que de

Una causa de país

Eva Pomares

vegades serà per viaranys, encara que la vocació siguin les autovies.

L'Estat ha constatat que la repressió institucionalitzada no li ha comportat un peatge polític gaire rellevant, a causa de la feblesa de la democràcia espanyola. Per a l'independentisme i, com a única estratègia, la carta de la confrontació directa que mena fins a la repressió automatitzada és políticament estèril. A banda de ser dolorós i injust pels qui la pateixen personalment. La resposta repressiva és l'escenari en el qual l'Estat se sent més còmode, perquè té a la mà totes les cartes guanyadores d'una maquinària ben greixada. Des de fa segles, li és la tria

més fàcil: no li cal articular cap resposta complexa. Com ara obrir la porta a una relació simètrica a l'adversari tot iniciant un context de diàleg que portés a una negociació. No obstant això, els escenaris sempre són canviants –també per a l'Estat– i, sigui quins siguin en el futur, l'independentisme no en fa prou amb ser sospesat com una opció política legítima però sols vinculada per una part de la societat. Li és imprescindible esdevenir una causa de país. Davant l'Estat i internacionalment, per avançar haurà d'afegir nous continguts a la proposta. Des d'avui, governant una república útil, justa i atractiva per a la majoria. ■

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara. Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. Webs i Sistemes: Josep Madrenas. Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Comunicació: Albert París.

EL PUNT AVUI

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00. Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala. Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Xavier Castellón (Cultura i Espectacles), Montse Martínez (Aputs), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

A la tres. Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat / @xevi_xirgo

On és ara l'estat major?

És molt difícil no estar d'acord amb el manual que Junqueras i Rovira acaben de publicar a Ara Llibres. Perquè les reflexions que es fan al llibret *Tornarem a vèncer (I com ho farem)* són, des del meu punt de vista, lògiques i coherents. Els líders d'ERC reclamen un referèndum pactat amb l'Estat, ser més (sobretot, diuen, a l'àrea metropolitana i guanyant terreny al PSC), "obtenir majories clares en les eleccions convencionals" (en quantes, em pregunto) i internacionalitzar encara més el procés. És un llibre sense retrets (ahir Rovira deia a RAC1 que parlar de segons quines coses són "històries del passat" i vaig pensar que era una llàstima que alguns fets no els poguem contrastar) i que aposta, un cop més, pel diàleg amb l'Estat abans de la via unilateral, que no descarten. És un llibre en el qual s'admeten errors. "Ens vam equivocar", diuen quan analitzen

“No es perdin el ‘Tornarem a vèncer’ de Junqueras i Rovira; veuran com de prop –i com de lluny– estan JxCat i ERC

els dies posteriors a l'1-O. "Si s'havien atrevit a agredir violentament la gent que feia cua per votar, què no estarien disposats a fer si anàvem cap a una DUI efectiva i cridanera?", reflexionen. No s'esmenten, però, les "155 monedas de plata". Algú deia que seria una resposta al *M'explico* de Puigdemont. No ho és. M'ha semblat un manual a l'estil del *Re-unim-nos*, que el president va publicar

mesos enrere sota el segell de La Campana. La proposta d'ERC confia encara en un diàleg amb l'Estat i caldrà preparar-se per a la unilateralitat si no hi és; la proposta de JxCat es basa a preparar-se ja per a la unilateralitat perquè no confia en el diàleg amb l'Estat. Un matís important. Sortosament, però, van en la mateixa direcció, tot i que en pantalles diferents. I hi ha algunes coincidències clares. "Va ser la direcció única –la premsa en deia l'estat major– [...] la que va permetre arribar allà on el govern no podia arribar", expliquen Junqueras i Rovira quan en el manual analitzen la situació i l'èxit de l'1-O. "Cal una direcció política coordinada i apoderada que pugui imposar-se a les inevitables tensions partidistes; cal una direcció aliada", deia Puigdemont quan analitzava a *Re-unim-nos* el que cal ara. Estan dient el mateix? A mi em sembla que sí. Tan a prop i, en canvi, tan lluny...

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Les festes majors

■ S'estan acabant ja les festes majors d'aquest estiu a Catalunya. Un estiu irrepetible, esperem, condicionat pel coronavirus.

Un 10 per als ajuntaments i comissions de festes que han optat per la precaució, actes puntuals i simbòlics, amb ús de noves tecnologies, sense actes massius i donant prioritats sempre a la seguretat i la salut de les persones.

I un 0 per a aquells que fent-se el milhomes han fet festes sense control, exemples de fonts de contagi.

Continuem celebrant les festes correctament i amb alegria, les nostres són unes festes populars amb una tradició entrañable i amb un alt grau de catalanitat expressat lliurement pel veïnat, a voltes sense l'empara ni el suport decidit de les institucions, que darrerament s'han retirat del vessant nacional-popular i reivindicatiu que els reclamen els seus ciutadans, singularment els més joves.

Bona festa major!

RAIMON GUSI I AMIGÓ
Vilafranca del Penedès (Alt Penedès)

Sísif
Jordi Soler

De reüll. Anna Puig Normalitat dins l'anormalitat

Cada dia al matí, el primer que fan els meus fills en obrir els ulls és preguntar: "Avui anem a l'escola?" I quan els dic que encara falten uns dies, tot són laments. Una reacció que em té bastant al·lucina. Només tenen quatre anys i, el curs passat, ens va tocar viure –i en ocasions patir– l'adaptació que suposa deixar l'escola bressol i anar a un centre on, per ells, tot van ser canvis. No va ser fàcil. Ens va costar uns quants plors. I, ara, frisen per tornar. Parlen amb il·lusió del retorn, dels

La tornada a l'escola és pels nostres fills recuperar la seva vida anterior

amics, de les mestres, de les activitats. I l'espera se'ls està fent eterna. Ja els ho dic, cada dia me'n faig creus. Però els entenc. Fa mig any se'ls va estroncar tot, quan la seva vida escolar començava a ser estable, quan ja estaven travades les noves amistats i també la complicitat amb les mestres. De cop, d'un dia per l'altre, es queden

reclosos a casa sense entendre gaire el perquè. I, mesos després, recuperen part de la seva vida, però amb un munt de prohibicions: no toquis això, no t'acostis tant, aquí no s'hi pot anar... Per tant, en el seu món, la tornada a l'escola és recuperar la vida anterior. Per això és tan important saber trobar la normalitat en aquest anormal curs escolar. Tant com sapiguem o tant com puguem. I quan els fills ens preguntin al matí si van a l'escola, que els puguem dir que sí. Diferent, però sí.

Les cares de la notícia

SECRETÀRIA GENERAL D'ERC

Marta Rovira

L'estratègia d'ERC

La secretària general d'ERC, exiliada a Suïssa des del 2018, acaba de publicar, amb el president del partit, Oriol Junqueras, el llibre *Tornarem a vèncer* (Ara Llibres), en què defineix l'estratègia del seu partit de cara a l'assoliment de la independència.

FUNDADOR DE WIKILEAKS

Julian Assange

Matar el missatger

El fundador de Wikileaks, que va donar a conèixer centenars de milers de documents secrets dels EUA, en què es deixaven en evidència moltes actuacions de la primera potència mundial, és víctima d'una repressió injusta, totalment fora de lloc per a un periodista.

FISCAL GENERAL DE L'ESTAT

Dolores Delgado

Judici amb garanties?

L'exministra Dolores Delgado, de qui tothom deia que afavoriria l'independentisme com a fiscal general, ha fet tot el contrari. La persecució no s'ha aturat gens ni mica. Ahir va defensar que el judici de l'1-O va tenir totes les garanties. Ja veurem què en diu Europa.

...Però no només de tu

■ Em refereixo a la secció "Un tast de" del dissabte dia 29 d'agost, que cita *El futur del català depèn de tu*, de Carme Junyent.

Jo no posaria l'èmfasi només en el "tu", que no existeix sense el "nosaltres": tothom, ciutadans de base i polítics i càrrecs públics. Un exemple: vaig al metge. Se'm dirigeix en castellà, jo li responc en català. Com que veig que continua en castellà, li pregunto si entén el català. Em diu que sí (quasi tots diuen que sí). Al cap de poc m'adono que més o menys el deu entendre, però no el domina. Així que, per evitar malentesos, em convé canviar d'idioma.

No tot "depèn de tu", doncs. Els nostres polítics i càrrecs públics haurien de fer la seva feina, que no la fan, i assegurar-se del que s'han d'assegurar, que va més enllà de compulsar uns coneixements tècnics, i, si no pot ser, que ho diguin. Això em recorda allò del capità Manaia: "Armem-nos i aneu-hi."

Que no ens enganyin.

JORDI ARRAUT
Barcelona

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Aniversari en família

EFEMÈRIDE • El Parlament celebra els 40 anys de la seva restitució amb un acte recollit que vindica la tasca dels 919 diputats que hi han passat des d'aleshores **MISSATGE** • Polítics històrics reivindiquen el respecte que regnava a la cambra en els inicis, en contraposició a la crispació actual **HOMENATGE** • La figura de Forcadell impregna els discursos dels presidents Benach i Torrent

Francesc Espiga
BARCELONA

Quaranta anys, prop de mitja existència si atenem la mitjana de vida catalana (83,8 anys), donen per a molt.

Per a moments històrics més o menys transcendents, mil anècdotes, estirabots, crisis diverses i, també, per a amistats sorgides d'hores de debat i discussió i que amb el temps, per què no, han donat peu a alguna cosa més. Aquests són dies de record al Parlament de les vicissituds viscudes. La cambra està submergida, de ple, en els actes de commemoració del quarantè aniversari de la seva restitució després de l'adveniment de la democràcia. Una efemèride que no ha estat tan lluïda com molts haurien desitjat arran de la crisi del coronavirus, i que, igual que ha passat en tants altres llocs, ha obligat a imposar mesures severes de restricció en els actes previstos. Ahir a la tarda, es va fer el central. Una celebració forçosament austera en què els protagonistes simbòlics havien de ser els 919 diputats que, al llarg d'aquest temps, han desfilat per les estances nobles del parc de la Ciutadella redissenyades, al seu dia, per l'arquitecte Pere Falqués.

L'hemicicle va ser l'espai on es va fer la celebració, que va ser una mena de festa d'aniversari en família. Primer de tot pel format, ja que hi van assistir una trentena de convidats, entre representants electes actuals i dels que ho van ser en el passat. Així, i entre altres, es van poder veure els populars Xavier García Albiol, Alberto Fernández Díaz o Daniel Sirera fent-la petar amb Miquel Iceta, a més de David Companyon, David Fernández o els expresidents Joan Rigol, Ernest Benach o Núria de Gispert. La commemoració es va circumscriure als discursos de cinc exdiputats que volien representar les diferents sensibilitats polítiques, tarannàs i moments històrics que han conviscut al Parlament. Concepció Ferrer i Francesc Codina van fer les intervencions més en primera persona, amb constants evocacions i referència a la infinitat de records viscuts a la cambra. Així, per exemple, la que va ser diputada per Unió en la primera i la segona legislatura, va recordar el terrible desequilibri de gènere d'aquells inicis –127 homes i únicament vuit dones–, i les condicions amb què van haver d'exercir

A dalt els diputats i exdiputats cantant 'Els segadors'. A sota, Benach, Iceta i Fernández ■ JOSEP LOSADA

919
diputats ha tingut el Parlament en els últims 40 anys, 655 homes i 264 dones

com a electes –“érem un Parlament tan pobre que els diputats no teníem ni Seguretat Social”–. De tots els moments que té retinguts al cap, però, cap supera el del 23 de febrer del 1981. “Teníem una reunió de la mesa quan un treballador va venir amb una ràdio per explicar-nos què passava”, rememora, i també va narrar que tots els integrants de l'òrgan de govern de la cambra, encapçalats pel president Heribert

Barrera, van decidir acudir en bloc al Palau de la Generalitat per exhibir una imatge d'unitat. No en van sortir fins a les quatre de la matinada. Per la seva banda, Francesc Codina, diputat de CiU de la II a la VI legislatura, va explicar com, abans de ser escollit com a electe, va ajudar a posar en marxa el Parlament des d'un punt de vista logístic. Especialment laboriosa va ser la tasca, segons va revelar, de trobar les pri-

meres estenotipistes que s'encarregaven de recollir acta de totes les sessions.

La popular Dolors Montserrat va estar fins a 27 anys ocupant un escó, un període avui impensable amb els codis que regnen en la política actual. Va parlar de la “cordialitat i el respecte” amb què aleshores es podia exercir la tasca parlamentària malgrat les diferències ideològiques, una tesi que també va ser compartida abans per Concepció Ferrer i per Manuela de Madre després, i que es contraposa amb l'agitació i el to aspre que es viu actualment als plens. Exquisida en les formes, a Montserrat se li va entendre tot quan va reivindicar que s'ha d'exigir a la institució “respecte a l'estat de dret i el compliment de les lleis que emanen de la Constitució”. Una reflexió que es produïa justament el dia que feia tres anys que la cambra catalana havia viscut un dels moments més convulsos en ple auge del procés.

Manuela de Madre, la històrica dirigent socialista que va ser diputada entre les legislatures III i IX, va ser fer l'arenga més emocional i viencial. Veure-la després de tants anys allunyada dels focus de l'actualitat ja va ser emotiu, i més encara sentir-la parlar de la intensitat amb

La intervenció de De Madre després d'un llarg temps de recolliment públic va posar-hi el to més emotiu

què es vivia la política en el seu moment –“seguíem sessions amb fervor gairebé religiós”– o de la defensa tancada que va fer de la immersió lingüística com a motor de la cohesió social en urbs com la seva, Santa Coloma de Gramenet.

Les d'Ernest Benach, per una banda, i Roger Torrent, per l'altra, van ser dues intervencions que es podrien sintetitzar en una. Primera perquè van ser els únics a tenir paraules de solidaritat i record per a Carme Forcadell. I, també, perquè des de l'experiència que els dona el fet d'haver exercit una tasca, la de president, que demana, entre altres coses, ordenar debats van reivindicar la política com a instrument per fer avançar la societat i no com un element de confrontació basada en un titular més o menys enginyós que busqui l'erosió del rival. La que s'estila ara, vaja. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez festeja amb els quatre diputats del PDeCAT

El president espanyol es posarà en contacte amb els parlamentaris del partit de Bonvehí al Congrés per negociar el pressupost ■ La formació avisa JxCat que defensarà la seva tradició ideològica pròpia

Emili Bella
BARCELONA

Pedro Sánchez ha vist una oportunitat en la crisi entre el Partit Demòcrata i Junts per Catalunya i aprofitarà per posar-se en contacte amb els quatre diputats del PDeCAT al Congrés per intentar-los arrossegar per aprovar el pressupost. En una entrevista a TVE, el president espanyol va recordar que per tirar endavant els números el seu govern contactarà amb tots els grups parlamentaris, però va esmentar específicament els quatre parlamentaris del partit de David Bonvehí. De seguida va sortir la secretària general adjunta i portaveu d'ERC, Marta Vilalta, a advertir que no negociaran de braçat amb el PDeCAT els comptes espanyols: "El projecte d'ERC és totalment incompatible amb el projecte de Ciutadans i nosaltres no avalarem cap projecte ni proposta de llei o de política pública o de pressupostos que giri a la dreta. I, en aquest cas, el PDeCAT representa un projecte polític de dretes."

El veterà exalcalde de Tortosa, Ferran Bel, passa a ser la cara visible del partit al Congrés, acompanyat de Genís Boadella, Sergi Miquel i Concepció

David Bonvehí i Ferran Bel en una imatge d'arxiu ■ ACN

Cañadell. Després d'una reunió a la tarda dels diputats al Parlament —quatre— i al Congrés —quatre més, la meitat del grup de JxCat— per analitzar "la nova situació" arran de la remodelació del govern —en què el PDeCAT en va ser foragitat—, la formació constata en un comunicat que "hi ha dos partits diferents que comparteixen grup parlamentari al Parlament i al Congrés" i instava els seus responsables parlamentaris a "parlar" amb els de JxCat per

El president espanyol truca a Torra

El president espanyol i el de la Generalitat, Quim Torra, van conversar ahir telefònicament i van acordar que els seus gabinets treballin un ordre del dia per a la pròxima reunió de la mesa de negociació entre governs, que tindrà lloc a Barcelona. Torra va remarcar-li que la delegació catalana hi plantejarà l'exercici del dret a l'autodeterminació i l'amnistia. El president va insistir que la data "és instru-

mental, ja que l'important és abordar l'arrel del conflicte". Sánchez va dir ahir que preveu que la trobada tingui lloc "en els propers dies". En aquest sentit, Torra li va recordar les cites judicials que ha d'afrontar els dies 17 i 23. El president també va reclamar a Sánchez una solució ràpida que habiliti les baixes laborals per als pares dels nens que hagin de fer quarantena per la Covid-19.

tal d'"enfocar" la nova realitat per "trobar un encaix" en l'actual configuració dels grups. És a dir, de moment no es planteja trencar els grups ni a la Ciutadella ni a la Carrera de San Jerónimo. Això sí, el partit va especificar que defensarà la seva "línia i tradició ideològiques pròpies", tant al Parlament com al Congrés.

Disputa pel "centre"

El PDeCAT enarbora la bandera de la moderació, reivindica el centre i abomina de la unilateralitat i la confrontació amb l'Estat propugnada per Carles Puigdemont. No en va, el lema que llueixen des de l'estampida d'associats cap al nou partit del president a l'exili és *Centrem el país*. Aquest centre el grua també el Partit Nacionalista de Catalunya (PNC), de Marta Pascal, que ahir furgava en la crisi del seu anterior partit. "L'electorat i el món del PDeCAT i JxCat està molt perdut pels silencis d'alguns. I és evident que el silenci d'Artur Mas afecta", deia en una entrevista a la SER. La secretària general del PNC va insistir que la seva formació estarà present a les eleccions, però que per ara no està negociant amb cap altra força per concórrer-hi plegats. ■

Arrimadas defensa una llista conjunta de l'unionisme

Redacció
BARCELONA

Ciutadans, guanyador de les darreres eleccions al Parlament, defensa una llista "constitucionalista" per presentar-se als pròxims comicis. La líder de la formació taronja, Inés Arrimadas, va defensar ahir,

en una visita a la cambra, una candidatura de l'unionisme per vèncer el "separatisme", segons va afirmar al costat del nou cap de llista, Carlos Carrizosa —després d'apartar la guanyadora de les primàries, Lorena Roldán—, a qui la direcció ha encarregat buscar l'acord amb el PP i

La líder de Ciutadans, Inés Arrimadas, amb el cap de llista, Carlos Carrizosa, ahir al Parlament ■ EFE / TONI ALBIR

el PSC. Arrimadas commemorava així el 6 i 7 de setembre de fa tres anys, "els plens de la vergonya", en què es van aprovar les lleis de desconexió. "Volem una candidatura conjunta perquè ja vam aconseguir un primer pas en guanyar les eleccions. Allò va ser un toc d'atenció al separatisme. Ara toca el segon pas: governar", va desitjar. "Què més ha de passar perquè reaccionem i anem junts en una llista constitucionalista?", es preguntava. "L'únic que podem esperar és més ruptura", va arengar. ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs

L'any judicial

Les estructures de l'Estat espanyol mostren signes de debilitat, quan la sessió solemne de l'any judicial la presideix un president del Consell General del Poder Judicial i del Tribunal Suprem, Carlos Lesmes, que té el seu mandat caducat des de fa gairebé tres anys i els partits polítics no són capaços de posar-se d'acord per la renovació. Una judicatura que encara recorda el daltabaix de l'any passat amb el nomenament de la fiscal general de l'Estat, Dolores Delgado. Crítiques perquè provenia del Ministeri de Justícia. El daltabaix continua, i alguns jutges i fiscals intenten fer el lliu a la fiscal quan ensenya en format judicial la seva procedència del partit del poder.

És inoportuna la debilitat judicial en un any que no és rutinari. Ahir el rei va dir que l'apertura de l'any judicial era un acte que formava part de la rutina de cada any. És un any en què s'estan produint allaus de demandes i querelles a conseqüència de la pandèmia. S'esperen destacats judicis que afecten l'emèrit Joan Carles I, d'altra banda judicis que esquitxen Podem i, de retruc, poden afectar la governabilitat espanyola. Un any en què s'espera la imminent compareixença d'una de les protagonistes de l'afer estel·lar de la temporada judicial: Corinna Larsen. Una declaració mediàtica que fa tremolar i aixeca grans expectatives a l'hora de saber amb pèls i senyals detalls de la monarquia espanyola.

Debilitat del poder judicial que davant de la immensa confusió que vivim hauria d'estar força més ordenat, com sí que ho està en altres països com ara Holanda, on a hores d'ara els tribunals ja han jutjat les irregularitats de les residències de gent gran. Aquí s'estan tramitant.

Caldrà veure la setmana vinent quan el president Torra sigui jutjat al Suprem per desobediència. Amb el veredicte veurem si es tracta d'una debilitat judicial o de mandats polítics...

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

1

L'independentisme no tenia un acord polític intern sobre què fer l'endemà. Com que no hi havia un projecte clar post-1 d'Octubre, ni una estratègia acordada i definida, la unitat es va esberlar.

2

Per aconseguir aquesta majoria social imbatible capaç de desbordar l'Estat és imprescindible no només mobilitzar i seduir una majoria social, sinó aconseguir minimitzar les reaccions hostils dins de Catalunya. No és una qüestió menor.

3

Per continuar creixent en l'àmbit metropolità cal tenir clara la complexitat de la societat catalana, la seva heterogeneïtat. I alhora assumir contradiccions i renunciar a una puresa argumental que no només no sedueix, sinó que massa sovint genera rebuig.

4

Mai, ni en una sola ocasió, l'independentisme no ha superat el 50% dels vots en unes eleccions convencionals. És una necessitat tant portes enfora com portes endins.

5

L'independentisme, si vol guanyar, necessita representar el cos central del país, ampli i plural, no pas un dels dos extrems (...) No ho oblidem, l'espanyolisme és profundament identitari. No els fem el joc.

6

El diàleg és tan instrumental com estratègic. Acabi com acabi, la materialització d'una taula de diàleg amb el govern espanyol ja ha estat una victòria per si mateixa.

7

Hem de guanyar eleccions i governar. I allà on governem, hem de prioritzar governar bé per damunt del conflicte simbòlic, per molt llaminer que pugui ser.

8

Nosaltres les aliances de govern les fem per avançar en els nostres objectius, no per retrocedir, i és evident que una aliança amb el PSC aniria en sentit contrari i seria políticament estèril. La descartem completament.

9

L'experiència demostra que l'independentisme creix quan a Madrid governa l'esquerra i decep les expectatives de Catalunya. I van ser els incompliments del PSOE, no l'agressivitat del PP, allò que va desplaçar el catalanisme majoritàriament cap a l'independentisme.

10

Quan el conflicte entri en fase resolutive, són dos els escenaris possibles que plantejem. El primer, el referèndum pactat. El segon, la unilateralitat, que inclou la desobediència civil com a instrument davant d'un bloqueig antidemocràtic.

GRÀFIC: EL PUNT AVUI

L'horitzó d'ERC: referèndum pactat o unilateralitat

- Junqueras i Rovira filen a 'Tornarem a vèncer' una estratègia basada en l'aprenentatge de l'1-O
- Abans de la fase resolutive, recepten que cal créixer a costa del PSC i superar el 50% a les urnes

Òscar Palau
BARCELONA

Gairebé tres anys després de l'1-O, i a pocs mesos d'unes eleccions que han de servir per recompondre equilibris polítics i renovar estratègies per reprendre el camí cap a la independència, els dos líders represaliats d'ERC, el president Oriol Junqueras i la secretària general Marta Rovira, van publicar ahir *Tornarem a vèncer* (*I com ho farem*), un llibret que recull les seves reflexions –i que també donarà nom a la campanya que ERC llança ara en paral·lel–, sorgides sobretot de l'anàlisi dels punts forts i febles dels fets d'octubre del 2017, per esbossar una proposta de full de ruta estratègic amb tot el que creuen que ha de fer ara l'independentisme per arribar al proper embat amb

prou força per guanyar la república. "Com que no hi havia un projecte clar post-1-O, ni una estratègia acordada i definida, la unitat es va esberlar", sentencien els republicans com un dels errors a esmenar, per la qual cosa ara insten la resta de forces independentistes a fer les seves propostes i esmenes per debatre entre tots la formulació d'una nova estratègia compartida. Hi incorporen encara una altra gran premissa: "Hem d'anar a treballar a les fronteres del moviment per eixamplar-les, no quedar-nos en el pinyol esgarapant vots al partit independentista del costat."

La proposta de Junqueras i Rovira no incorpora grans novetats ni fórmules secretes, sinó que compendia i alhora aporta algunes reflexions i concrecions més als vastos docu-

ments que el partit va aprovar en la conferència nacional de l'estiu del 2018 i en la ponència estratègica del congrés d'ara farà un any, que ja van oficialitzar el seu viratge estratègic. En tot cas, els dirigents desemboquen en una disjuntiva final que no s'allunya gaire del que va ser la gènesi de l'1-O: "Quan el conflicte entri en fase resolutive, són dos els escenaris possibles que plantejem. El primer, el referèndum pactat. El segon, la unilateralitat, que inclou la desobediència civil."

En el primer cas, el preferible, creuen que és on ara s'ha de "concentrar el màxim de força possible", perquè avui "no es donen les condicions per a una DUI efectiva", i perquè troben que la demanda uneix la majoria de la societat ca-

talana, divideix el govern espanyol i Europa l'entén. El llibre defensa el diàleg perquè l'independentisme no hi ha de renunciar mai, però també com a valor estratègic que té de reconeixement de les dues parts del conflicte, i perquè a més volen defugir el "com pitjor, millor" com a estratègia i recorden que quan més ha crescut l'independentisme és

quan l'esquerra espanyola ha defraudat les aspiracions catalanes. En aquest sentit, recalquen que la confrontació "ha d'anar sempre precedida" per la voluntat d'arribar a acords, i que entretant cal prioritzar guanyar eleccions i "governar bé per damunt del conflicte simbòlic", com l'SNP està fent amb èxit a Escòcia per atreure vots laboristes.

Això sí, Junqueras i Rovira asseguren que la " paciència no és infinita", i que si el règim borbònic "s'enroca en l'immobilisme o fins i tot involucionna", cal preparar un escenari alternatiu. "L'Estat ha de saber que la seva negativa a negociar un referèndum, si perdura en el temps, pot desembocar en una actuació unilateral de l'independentisme", asseguren, que exigirà, això sí, "un suport molt majorita-

ri", i que es pot expressar en un nou referèndum o en actes de sobirania "graduals i sostinguts en el temps". Aquí és on entronquen les accions de desobediència civil, que consideren "una eina totalment vàlida i democràtica", que ja es va fer servir l'1-O, i a què és "molt probable" que calgui tornar a recórrer.

Sense terminis

És clar que tot plegat serà quan s'entri en la fase resolutive, i el llibre, que evita posar terminis de res, no deixa clar en quin moment s'hi pot entrar. Sí que dona, això sí, algunes pistes, com quan afirma que l'independentisme haurà de superar el 50% de vots no un sol cop, sinó "de manera sostinguda, repetidament, i si pot ser, en totes i cadascuna de les eleccions". I, sobretot, sí que per arribar a l'embat amb aquest suport majoritari imprescindible abans posa molts deures a fer, a fi de superar les febleses detectades fa tres anys, com l'oposició d'una part molt important de la societat, l'existència de "dues velocitats" dins del país, en allusió a les àrees metropolitanes més poblades en relació a la resta, l'oposició visceral de tots els poders fàctics de l'Estat, inclòs els mitjans; la manca de col-

La fiscal general defensa les garanties del judici de l'1-0 i la seva exemplaritat

■ Cap esment a la possible inhabilitació del president Torra ni a les possibles irregularitats i fugida del rei emèrit en l'acte d'obertura de l'any judicial

J.A.
BARCELONA

La que va ser ministra de Justícia la passada legislatura, Dolores Delgado, i que Pedro Sánchez va situar com a nova fiscal general de l'Estat en un nomenament que l'oposició política a la capital espanyola va interpretar com una maniobra per beneficiar l'independentisme, va defensar l'exemplaritat i les garanties processals del judici de l'1-0 durant l'acte d'obertura de l'any judicial, presidit per Felip VI. Un discurs similar al de la seva predecessora, María José Segarra, per destacar que el judici als líders independentistes va ser "un procés penal d'especial transcendència a tots els nivells" en què els diversos operadors jurídics implicats "han donat un exemple de normalitat institucional i compromís amb el deure i la legalitat". Delgado va defensar que la fiscalia és una institució "pròxima" als ciutadans i "un puntal decisiu en la defensa de la legalitat i de l'estat democràtic i de dret" i que la vista es va fer amb "la garantia" addicional de la "publicitat reforçada" pel fet que es va retransmetre "en streaming" a través de la televisió i la ràdio.

Delgado va explicar, just el mateix dia que el president de l'executiu espanyol tornava a parlar de la seva promesa de modificar el Codi Penal per reformar el delictes de sedició, que els fets jutjats van ser "constitutius d'un delictes de sedició i d'un delictes agreujat de malversació de diners públics", de manera que aquest últim va ser el mitjà per acabar cometent la sedició.

L'actual fiscal general va fer tot el discurs amb el monarca al costat i a la mateixa sala del judici, i va destacar que també s'han

Dolores Delgado, ahir, en l'acte d'obertura de l'any judicial al Tribunal Suprem ■ ACN

Renovacions al CGPJ, tot i el bloqueig

Enèsim retret del president del Consell General del Poder Judicial (CGPJ), Carlos Lesmes, pel fet que el PSOE i el PP no es posin d'acord per renovar els càrrecs de la institució, amb el mandat caducat des del desembre del 2018, i no facin possible la majoria parlamentària de tres cinquenes parts per tirar-ho endavant. Ja ho va reclamar l'any passat i ho va repetir ahir recordant que era

una "anomalia seriosa", però a la vegada va advertir que la mateixa Constitució assigna al CGPJ funcions molt rellevants en matèria de nomenaments, ascensos, inspecció i règim disciplinari i que no fer-ho "seria incomplir la mateixa norma fundacional, amb un greu efecte per a la justícia espanyola". Així va justificar que activarà nous nomenaments com els cinc que va congelar el juliol passat.

Les frases

“Es va donar exemple de normalitat institucional i compromís amb el deure i la legalitat”

Dolores Delgado
FISCAL GENERAL DE L'ESTAT

“La renovació del CGPJ segueix sense produir-se malgrat que l'hem reclamat insistentment”

Carlos Lesmes
PRESIDENT DEL CONSELL GENERAL DEL PODER JUDICIAL

incrementat a l'Audiència Nacional les investigacions relacionades amb el terrorisme. Això sí, cap menció ni a la possible inhabilitació del president

de la Generalitat, Quim Torra, ni a la citació per aquesta qüestió el dia 17 d'aquest mes al Tribunal Suprem (TS), quan l'any passat l'aleshores fiscal ge-

neral, María José Segarra, advertia Torra que la primera màxima de qualsevol ciutadà era obeir les lleis del seu país.

Tampoc es va fer cap referència a la fugida del rei emèrit, Joan Carles, a un país sense tractat d'extradició amb Suïssa ni a les investigacions pels seus presumptes negocis irregulars.

Sí que es va pronunciar en el seu discurs sobre altres qüestions d'actualitat com ara la de l'ocupació, que va considerar un "fenomen delictiu" que requereix una "acció específica". Per això va anunciar que en els pròxims dies donarà instruccions perquè tots els fiscals abordin i unifiquin criteris sobre aquesta qüestió. Sobre els efectes de la pandèmia, Delgado es va referir al fet que ha provocat un augment de l'ús de les tecnologies que ha implicat un repunt de la distribució fraudulenta de material sanitari i farmacèutic, la captació de dades personals o la distribució de pornografia infantil. ■

“He deixat els retrets al calaix”

La secretària general d'ERC, Marta Rovira, va fer una crida ahir a abandonar els retrets entre independentistes que "no aporten res" - "n'he escrit un altre llibre, però l'he deixat al calaix", va desvelar a RAC1-, i va desvelar que, per mirar d'"aproximar posicions i fugir del debat intern formulat de forma negativa", parla "cada setmana" amb Carles Puigdemont, fins i tot presencialment. Segons ella, ERC

"treballarà" passades les eleccions en una aliança per la república, "i això interpel·la directament JxCat i CUP". "Volem esgarrapar vots a l'unionisme, no governar amb ells", etzibava sobre el PSC. Rovira, que va insistir a Torra a pactar escenaris si l'inhabiliten, defensa el diàleg perquè un eventual fracàs encara els donarà més "legitimitat", i a recordar que per arribar a l'1-0 es van "carregar" de raons.

laboració dels sindicats o dels grans ajuntaments, o l'absència de reconeixement internacional.

Per millorar això últim, així, proposen internacionalitzar l'economia i seduir el món que no combatí una Catalunya independent sobre la base d'una estratègia de "luites compartides" similar a la que també proposen a l'interior, per guanyar complicitats amb sectors més amplis de la societat. I és que és a dins on calen més esforços, i aquí d'entrada creuen que la "falta d'homogeneïtat territorial" és un dels talons d'Aquil·les del procés, i recalquen que sense la voluntat de "connectar amb sectors que no s'havien sentit mai ni re-

motament propers ni seduïts per l'independentisme, no hi ha república". Els líders d'ERC volen que en el proper embat la zona més poblada del país estigui a favor de la independència, o com a mínim hi sigui menys hostil, i això passa per "teixir complicitats amb els demòcrates del no", per aïllar els sectors espanyolistes més extremistes i així moderar el rebuig, i per guanyar terreny electoral al PSC i "penetrar" en àrees que considera els seus "cortijos". És perquè els socialistes són un adversari a qui "no s'ha de regalar poder", que hi descarten un tripartit després de les eleccions. "Serem molt clars, això no passarà", conclouen. ■